

Силабус навчальної дисципліни
«МЕТОДИКА ВІВЧЕННЯ ІСТОРИЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ВІЩІЙ ШКОЛІ»

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Спеціальність 032 Історія та археологія

Освітня програма Історія та археологія (Європейстика)

Освітня програма Історія та археологія (Краєзнавчо-туристична робота)

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Курс: I

Семестр: 1

Факультет	Історичний
Кафедра	Всесвітньої історії і методик навчання
Викладач	ПІБ: Горохівський Петро Іванович Посада: завідувач кафедри, професор E-mail: p.horokhivskyi@udpu.edu.ua
Лінк на освітній контент дисципліни	https://moodle.dls.udpu.edu.ua/course/view.php?id=4014
Статус дисципліни	Навчальна дисципліна обов'язкового компонента із фахового переліку
Загальний обсяг дисципліни: кредити ЕКТС / години	3/90
Обсяг дисципліни (години) та види занять	Денна форма: лекції (20 год.), практичні (10 год.), лабораторні (6 год.) самостійна робота (54 год.) Заочна форма: лекції (6 год.), практичні (4 год.), лабораторні (4 год.) самостійна робота (76 год.)
Політика дисципліни	Для успішного проходження курсу та складання контрольних заходів необхідним є вивчення навчального матеріалу за кожною темою. Кожен студент повинен ознайомитися і слідувати Кодексу про академічну добросередиство в Уманському державному педагогічному університеті імені Павла Тичини та Положенню про дотримання академічної добросередиства науково-педагогічними працівниками та здобувачами вищої освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини Статуту університету і Правил внутрішнього розпорядку Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини Зокрема, для успішного засвоєння програмного матеріалу студент зобов'язаний: – не запізнюватися на заняття; – не пропускати заняття, а в разі хвороби надати довідку; – самостійно вивчити матеріал пропущеної заняття; – готовуватися до занять і підтримувати зворотній зв'язок під час їх проведення; – брати активну участь у навчальному процесі; – своєчасно і акуратно виконувати індивідуальні науково-дослідні завдання (ІНДЗ); – участь у контрольних заходах (поточний контроль, модульний контроль, контроль ІНДЗ; підсумковий контроль); – будь-яке копіювання або відтворення результатів чужої праці, якщо тільки робота не має груповий формат, використання завантажених з Інтернету матеріалів кваліфікується як порушення норм і правил академічної добросередиства та передбачає притягнення винного до відповідальності, у порядку, визначеному чинним законодавством, Кодексом про академічну добросередиство у Уманському державному педагогічному університеті імені Павла Тичини та Положенням про дотримання академічної добросередиства науково-педагогічними працівниками та здобувачами вищої освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Результатом невиконання та / або недотримання правил може бути оцінка «незадовільно» за курс.
Що будемо вивчати?	Креативна ініціатива здобувача вищої освіти. Предметом дисципліни «Методика викладання історичних дисциплін у вищій школі» є закономірності викладацької діяльності у вищій школі. Її змістом є: 1) теоретичні засади методики викладання у вищій школі; 2) специфіка методів викладання у структурі процесу навчання у вищій школі; 3) психолого-педагогічні умови впровадження освітніх технологій викладання історичних дисциплін у вищій школі; 4) методичні

	і методологічні основи викладання у вищій школі; 5) дидактичні основи управління навчально-творчою діяльністю студентів. Будується на основі поєднання проблемного та конкретно-історичного принципів, навчає прийомів та методів проведення занять з історичних дисциплін.
Чому це треба вивчати?	Метою курсу «Методика викладання історичних дисциплін у вищій школі» є надати студентам магістратури цілісної і логічно-послідовної системи знань про дидактику підготовки кадрів вищої кваліфікації, розкрити концепцію, основи теорії, методики і методології викладання історичних дисциплін у вищій школі, сформувати у студентів систему знань та навичок, вміння викладати навчальні дисципліни; ознайомити із особливостями професійної майстерності та педагогічної техніки викладача. Виробити практичні уміння та навички, необхідні для забезпечення високої ефективності навчального процесу.
Яких результатів можна досягнути?	Після засвоєння матеріалу навчальної дисципліни студенти мають оволодіти знаннями та вміннями, які безпосередньо пов'язані з ефективним здійсненням викладацької діяльності. Студенти мають знати: методологічні засади методики навчання історії, критерії відбору, принципи структурування змісту навчальних курсів у вищій школі; міжпредметні зв'язки методики викладання із іншими дисциплінами; сучасні інтерактивні методи навчання студентів; форми організації навчання студентів; норми, критерії оцінювання знань, умінь студентів, повідомлення їм та отримання від них зворотного зв'язку; специфіку застосування новітніх освітніх технологій у вищій школі; психологічні особистісні якості викладача вищої школи, професійні вимоги до нього. Студенти повинні вміти: аналізувати та впроваджувати у власну діяльність теоретично обґрунтовані положення найсучаснішого педагогічного досвіду; застосування методів, прийомів організації навчально-пізнавальної діяльності студентів (бесіди, діалогу, дискусії, мозкової атаки, сюжетно-рольової гри, роботи в групах тощо); планування структури, змісту, процесу організації лекцій, практично-семінарського заняття; укладати лекційні тексти за передбачуваною схемою, планом; творчо проводити семінарські, практичні заняття; застосовувати сучасні освітні технології; забезпечувати виконання розвиваючої, координуючої, управлінської функції викладача у ВНЗ; здійснювати саморозвиток, самоосвіту, самовиховання, самоорганізацію.
Як можна використати набуті знання та уміння?	У результаті вивчення курсу студенти мають оволодіти такими компетентностями I. Загальнопредметні: – володіння знаннями методологічних і теоретичних основ методики навчання предмета, його концептуальних основ; – формулювати загальні, специфічні та часткові мету і завдання історичної освіти в навчальних закладах III і IV рівнів акредитації; – здійснювати відбір та реалізацію змісту навчального матеріалу з історичних дисциплін відповідно до мети і завдань історичної освіти з урахуванням найважливіших її функцій, а також особливостей даного закладу вищої школи, навчальних груп, окремих студентів; – структурувати зміст освіти в різноманітні типи та форми навчальних занять; – визначати повноцінність змісту кожного заняття, який включає вивчення матеріалу, конкретний фактичний матерівал; – застосовувати різноманітні засоби, загальнодидактичні та предметноспеціфічні методи, прийоми, технології організації навчально-виховного процесу з історії; – співвідносити логіку побудови системи методів навчання історії із реальними особистісними характеристиками студентів, що забезпечують правильність вибору дидактичного засобу, методу чи прийому; – рефлексії в ході реалізації тієї або іншої педагогічної методики і її коригування в рамках закладених у ній принципів і концептуальних ідей;

	– визначити характер і педагогічну доцільність організації пізнавальної діяльності студентів на уроках і ступінь ефективності її навчальних і комунікативних впливів; – здійснювати дидактичний аналіз, об'єктивно оцінювати навчальні досягнення студентів, умови навчального та комунікативного процесу, своєчасно приймати рішення і домагатися їх виконання. – організовувати відповідно до наукової організації праці їх пізнавальну діяльність, власну педагогічну діяльність викладача; – коригувати процес навчання історії з врахуванням очікуваного та реального його перебігу; – виховувати в студентів у процесі навчання історії інтерсоціальні риси особистості; – здійснювати самоаналіз власної діяльності, самоконтроль, самовдосконалення та самоосвіту з метою досягнення педагогічної майстерності, високого рівня професіоналізму та інноваційного стилю в освітній діяльності. II. Фахові: – володіти базовими загальними знаннями, а саме методики викладання історичних дисциплін; застосовувати психолого-педагогічні та методичні знання у різноманітних педагогічних ситуаціях; – бути обізнаними та обговорювати поточний стан досліджень у галузі методик навчання предметів освітньої галузі «Суспільствознавство»; – знати зв'язок між проблемами сучасної психолого-педагогічної галузі; – володіти спеціальними знаннями з методики навчання; – здатність знаходити та використовувати інформацію з різних джерел (електронних, письмових, архівних та усних) згідно з задачею, формуючи цю інформацію критично в обґрунтовану розповідь; – здатність використовувати відповідну термінологію та способи вираження дисципліни в усній та письмовій формах рідною чи іноземною мовами.
Зміст дисципліни	Тема 1. Вступ до курсу. Тема 2. Особливості організації навчання історичним дисциплінам в умовах КТС. Тема 3. Суть, класифікація і структура методів навчання у ВНЗ. Тема 4. Лекція як основна форма організації навчання студентів. Тема 5 Семінарські заняття. Тема 6 Практичні і лабораторні заняття студентів. Тема 7 Самостійна та індивідуальна робота студентів. Тема 8. Основні форми контролю та оцінювання знань студентів. Тема 9. Організація діяльності груп студентів з вивчення окремих проблем історії. Історичні гуртки. Тема 10 Наукова і педагогічна діяльність викладача історичних дисциплін.
Обов'язкові завдання	Виконання передбачених планом завдань до всіх практичних завдань, виконання лабораторних завдань, підготовка та здійснення ІНДЗ, виконання завдань для самоперевірки післяожної лекції, підготовка практичного завдання доожної теми семінару, складання конспектів навчальних занять, виконання творчих завдань.
Міждисциплінарні зв'язки	Міждисциплінарні зв'язки навчальної дисципліни «Методика викладання історичних дисциплін у вищій школі»: методика організації навчально-виховної діяльності, яка є базовою в курсі «Теорія і методика навчання історії», сутність, принципи та методи історичного пізнання, формативний та цивілізаційний підходи в історії (філософія); діагностика рівнів розвитку психічних процесів (психологія); зміст, форми, методи, прийоми та засоби навчання та виховання (педагогіка) тощо
Інформаційне забезпечення (з репозитарію, фонду бібліотеки УДПУ та ін.)	Методика викладання історичних дисциплін у вищій школі: Курс лекцій: Навчально-методичний посібник для магістрантів денної та заочної форм навчання. Горохівський (авт.. і упорядник). Умань: ПП Жовтій О., 2013. 254 с. Михайличенко О.В. Методика викладання суспільних дисциплін у вищій школі: навчальний посібник. СумДПУ, 2009. 122 с. Пометун О., Фрейман Г. Методика навчання історії в школі. Київ: Генеза, 2005.

	Алексюк А.М. Педагогіка вищої школи. Курс лекцій: модульне навчання / Навч. посібник. Київ: ІСДО, 1993. 220 с. Величко О.Б. Гуманізація освіти та її вплив на становлення особистості студента//Проблеми освіти. Київ, 2001. Вип.24. С. 25-29 Інформаційні технології і засоби навчання: зб.наук. праць / за ред. В.Ю. Бикова, Ю.О. Жука. Київ: Атіка, 2005. 272 с. Лалак, Н. Формування професійної компетентності у майбутніх учителів як психолого-педагогічна проблема. <i>Рідна школа</i>. 2009. № 5–6. С. 17–20. Пометун О., Фрейман Г. Нові підходи до вибору структурування історичної освіти. <i>Історія в школах України</i>. 2000. № 1. С. 2-7. Щекатунова, Г. Моніторинг педагогічних нововведень [Текст] / Г. Щекатунова. <i>Рідна школа</i>. 2009. № 4. С. 14–17.
Поточний контроль	Виконання завдань практичних, лабораторних і модульних контрольних робіт, ІНДЗ, есе (за вибором викладача)
Підсумковий контроль	1 семестр - екзамен

Розробник

Горохівський Петро Іванович